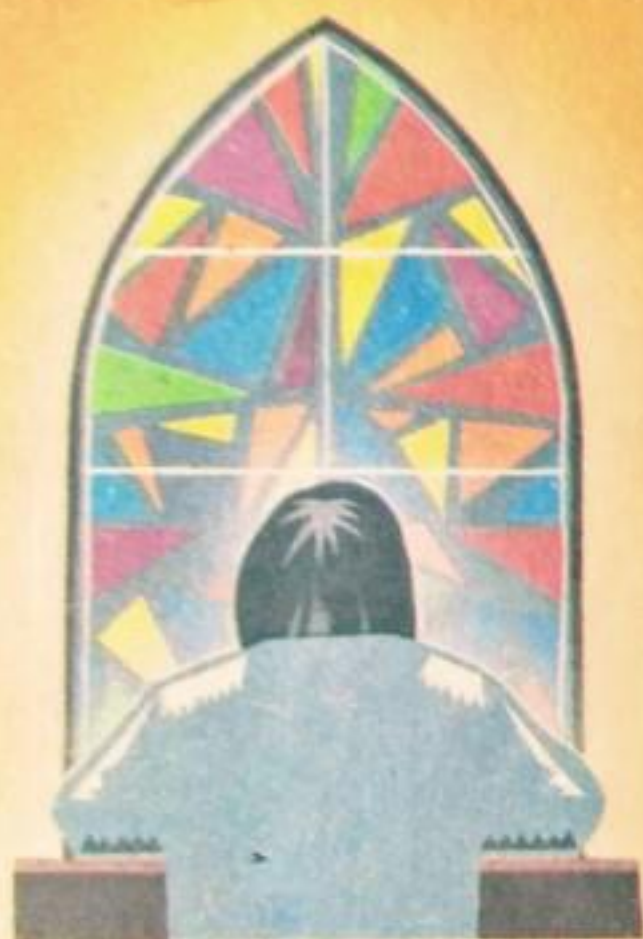


கார்த்தரை எங்கே சந்திக்கலாம் ?



உங்கள் வாழ்க்கையை வளமாக்கும்
வல்லமையான தேவ செய்தி

சாம்ஜெபத்துரை

இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்

ஏறக்குறைய 7 ஆண்டுகளாக பல இடங்களிலிருந்து சேகரித்த சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அச்சுடிக்கப்பட்ட, ஆரோக்கிய உபதேசங்கள் அடங்கிய, கிறிஸ்தவ ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை, பல மணி நேரம் கொடுத்து, பல இலட்சங்கள் செலவு செய்து மின் நூல்களாக (E-Books) இலவசமாக (மத்தேயு 10:8) உங்கள் கரங்களில் கொடுப்பதற்கு, அற்புதம் நீசருமான எங்களை பயன்படுத்தின உன்னத தேவனுக்கே சகல கனமும் மகிமையும் துதியும் உரித்தாவதாக. இதையே போன்ற இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை தரவிறக்கம் (Download) செய்ய எங்களுடைய இணையதளத்தை சொடுக்கவும்/பார்க்கவும்: www.WordOfGod.in

95 சதவீத புத்தகங்கள் அச்சில் இல்லாதவைகளும், காப்புரிமை முடிந்தவைகளும். மீதமுள்ள புத்தகங்கள், நல்ல உபதேசங்களை கொண்டிருப்பதால், முடிந்தவரை ஆசிரியரின் உரிமையோடு மின்-நூலாக, இலவசமாக வெளியிடுகிறோம். ஒருவேளை உங்களுடைய புத்தகம் இப்படி இலவசமாக மின்-நூல் (E-Book) வடிவில் வரக்கூடாது என்று நினைத்தீர்களானால், தயவு செய்து எங்களை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள். எங்களுடைய WhatsApp எண்ணிற்கோ, மின் அஞ்சலிலோ (Email) எங்களுக்கு தெரியப்படுத்துங்கள். உடனடியாக எங்களுடைய இணைய-தளத்திலிருந்து எடுத்துவிடுகிறோம்.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

Wishing you in the mighty name of Jesus Christ

We had collected several thousands of old Tamil Spiritual Books which are rich in Sound Doctrines across various places of India for 7 years. Some of them are more than 200 years old books. We have spent millions of hours and money in scanning them and converting them to E-Books. The work is still in progress. These E-books are published completely **free of cost (Matt 10:8)** forever. We give all the praise and glory to God for giving this wonderful opportunity to server Him. You can download thousands of similar Tamil Christian E-books from our website www.WordOfGod.in completely free of cost at any time.

95% of these E-Books are not being printed now and their copyrights are already expired. The remaining books are sent as E-Books mostly with the permission from the Authors. If you feel that your books should not be published as E-Book freely, kindly excuse and forgive us. Please let us know the book details by WhatsApp or Email we will remove them from our website.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

கர்த்தரை எங்கே சந்திக்கலாம்?

(WHERE CAN WE MEET GOD)

A. Devaraj Pitchaimoni, M.Sc., M.Phil.,
Municipal Women Children
Hospital Quarters
Tirunelveli - 627 006.
Tamil Nadu

I. சாம் ஜெபத்துரை

வெளியீடுபவர் :

J. சாம் ஜெபத்துரை

50, ரெயில்வே ஸ்டேஷன் ரோடு

கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024.

முதற் பதிப்பு : ஆகஸ்டு 1992

நன்கொடை ரூ. 5/-

வெளியீடு எண் : 309

(இது சகோதரன் சாம் ஜெபத்துரை அவர்கள் பிரசங்கித்த
தேவ செய்தியாகும்)

இந்த புத்தகத்தை வெளியிட உதவி செய்த
வர்களை வாழ்த்துகிறோம், ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

Mr Soundrarajan & Family
Riyadh, K. S. A.

கர்த்தர் சீயோனிலிருந்து அவர்களை ஆசீர்
வதிப்பாராக.

அச்சிட்டோர் :-

ஒரேப் ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ்
50, ரெயில்வே ஸ்டேஷன் ரோடு
கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024.

கர்த்தரை எங்கே சந்திக்கலாம்?

“நான் அவரை எங்கே கண்டு சந்திக்கலாம் என்பதை அறிந்தால் நல்லாயிருக்கும்” (யோபு 13:3).

இந்த புதிய நாளில் நம்முடைய தேவன் நம்முடைய மத்தியிலே இருக்கிறபடியினால் நம் எல்லாரும் வானமத் திரந்து நம்முடைய அருமை ஆண்டவரை துதித்து ஸ்தோத்தரித்து மகிமைப்படுத்துவோமாக. உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து நன்றியோடும், விடுதலையோடும் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரங்களை ஏற்றடுப்போமாக. ஸ்தோத்திர பல்புகிறவன் என்னை மகிமைப்படுத்துகிறான் என்று நம் அருமை ஆண்டவர் சொல்லியிருக்கிறார் ஆகவே ஒருவராவது கடிமையி அமைதலா இராமல் எல்லாரும் வானமத் திரந்து கர்த்தரை துதிப்போம்.

நம்முடைய தேவன் துதிகளின் மத்தியிலே வாசம் புண்ணுகிறவர். இஸ்ரவேலரின் துதிகளுக்குள்ளே ஜீவிக் கிரகர்த்தர் நம்முடைய மத்தியிலே உலாவிக் கொண்டிருக்கிறார். விடுதலையோடு ஆர்ப்பரித்து செல்பீர சத்தமாய் அவரைத் துதியுங்கள். தேவமகிமை அளவில்லாமல் நம் மத்தியிலே இறங்கி வருவதாக.

பரலோக ிதாவே, உம்முடைய மகிமையான பிரசன்னத்திற்கு முன்பாக உம்முடைய சொந்த பிள்ளையாக நாங்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறோம். நீர் எங்கள் மத்தியிலே உல்லாசமையோடு அசைவாடிக் கொண்டிருக்கிற தயவுக்காக உமக்கு ஸ்தோத்திரம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நீர் உமது மனதுருக்கத்தோடு கிராமகிராமமாய் பட்டணபட்டணமாய் நடந்து சென்றீர் அதே மனதுருக்கத்தோடு எங்கள் மத்தியிலே உலாவி அற்புதங்களைச் செய்வீராக. ஜனங்களை நடத்துவீராக. தேவ ஆவிபிறுலும் மகிமைபிறுலும் எங்களை திரப்புவீராக.

அன்று சாலிலாமோன் தேவாலயத்தை பிரதிஷ்டை செய்து ஜெபித்தபோது தேவ மகிமை அந்த ஆலயத்தில் இறங்கியது அல்லவா? ஆலயம் முழுவதும் மகிமையான புகையினால் நிறைந்து ஆசாரியர்கள் பணிவிடை செய்யக் கூடாத அளவுக்கு அவ்வளவு பிரசன்னம் தங்கி இருந்தது அல்லவா? அப்படியே எங்கள் மத்தியிலே இறங்கி வருவீராக எங்கள் உள்ளத்திலும் இந்த ஸ்தலத்திலும் உம்முடைய மகிமையினால் நிரப்பப்படும்போது எங்கள் ஆவி ஆத்துமா சரீரத்தை நிரப்புவீராக ஆண்டவரே.

கூடி வந்திருக்கிற மக்களை கண்ணோக்கிப் பாருங்க. எத்தனை பசியோடும் தாகத்தோடும் உம்முடைய பாதத் தண்டை ஓடி வந்திருக்கிறார்கள். ஜீவ அப்பம் கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஜீவ தண்ணீரை எதிர்பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். தகப்பனே, உம்முடைய பிள்ளைகளுடைய தாகத்தை தீர்த்து போஷிப்பீராக. இந்த ஸ்தலத்திலும் ஒரு கூட்டம் உத்தமமான ஜனத்தை உம்முடைய மகிமையான வருகைக்காக ஆயத்தப்படுத்துவீராக. ஆமென், ஆமென்.

“கர்த்தரை எங்கே சந்திக்கலாம்?” என்று ஏங்கி எதிர்பார்த்த பக்தன்தான் யோபு. கர்த்தரை சந்தித்தால்தான் தன்னுடைய கணக்கில்லாத பிரச்சனைகள் தீரும் என்று அவர் உறுதியாய் நம்பினார், ஏங்கி எதிர்பார்த்தார். அவரை நான் எங்கே சந்திக்கலாம்? நான் எங்கே சந்தித்து அவரோடு மனந்திறந்து பேசலாம்? எங்கே அவருடைய பொன் முகத்தைக் கண்டு என் கவலைகள் நீங்கி மகிழ்ச்சியடையலாம்? எங்கே போய் அவருடைய பாதங்களை தரிசித்து என் இருதயத்தை எல்லாம் அவருடைய சமுகத்தில் ஊற்றிவிடலாம்? எங்கே அவரை சந்திக்கலாம்?

மீண்டும் ஒருமுறை யோபு 23:3,4-ம் வசனத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். “நான் அவரை எங்கே கண்டு சந்திக்கலாம் என்பதை அறிந்தால் நலமாயிருக்கும்; அப்

பொழுது நான் அவர் ஆசனத்துக்கு முன்பாக வந்து சேர்ந்து, என் நியாயத்தை அவருக்கு முன்பாக வரிசையாய் வைத்து, காரியத்தை ரூபிக்கும் வார்த்தைகளால் என் வாயை நிரப்புவேன்."

தேவபிள்ளையே, பிரச்சனைகளும் பாடுகளும் துயரங்களும் நிறைந்த இந்த உலகத்தில் ஆறுதலின் இடத்தை தேடி உலகம் அங்கலாய்க்கிறது. எங்கே சென்று நிம்மதி பெறலாம் என்று ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுகிறார்கள். தங்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கக் கூடிய கர்த்தரின் சமூகத்தையும் பிரசன்னத்தையும் அவர்கள் ஏக்கத்தோடு எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு அருமையான சகோதரன் என்னைக் காணும்படி வந்தார். அரசாங்கத்தில் மிக உயர்த்த பதவி வகிக்கிறவர் அவர். அவர் மிகுந்த பாரத்கோடு என்னைப் பார்த்து, "இனம் புரியாத ஒரு பயம் என்னை எப்போதும் வாட்டுகிறது. வியாதிகள் வந்து ல்டுமோ என்கிற பயம் இருக்கிறது. உள்ளத்தில் எப்போதும் கலக்கமும், துயரமும் என்னை சூழ்ந்து, எதிர்காலத்தைக் குறித்த வேதனையை உருவாக்குகிறது. மனதில் எப்போதும் ஒரு சோர்பு, தொய்வு, இனம்புரியாத ஒரு நடுக்கம் என்னை ஆக்கிரமித்து இரவு பகலாய் வாட்டுகிறது

எங்கே சென்று யாரை சந்தித்து இவைகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவது என்று எனக்கு தெரியவில்லை. ஒரு பெரிய மனோதத்துவ டாக்டரிடம் சென்று என்னுடைய பிரச்சனைகளையெல்லாம் சொன்னேன்.

அந்த மனோதத்துவ டாக்டர் என்னிடத்தில் பல கேள்வி கேட்டார். அதில் ஒரு கேள்வி நீங்கள் எப்பொழுதாகிலும் தற்கொலை செய்ய எண்ணியது உண்டா என்றார். அவர் அப்படி கேட்ட நாள் முதற்கொண்டு மரணப் பழம் என்னைச் சேர்த்து பிடித்துக் கொண்டது.

அதுவரை தற்கொலையைக் குறித்து நான் எண்ணியதில்லை. ஆனால் அந்த மனோதத்துவ டாக்டரைப் பார்த்தபிறகு என் உள்ளம் தற்கொலையை பற்றியே எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லையே? எங்கே செல்வது என்று தெரியவில்லையே" என்று அங்கலாய்த்தார்.

அவர் சொன்னதைத் தொடர்ந்து இன்னொரு சகோதரன் வந்தார். "ஐயா என்னுடைய வீடு நரகமாய் இருக்கிறது. என் மகன் புத்திக்கோளாறினால் பயங்கரமான காரியங்களை செய்கிறான். திடீரென்று கெரசினை ஊற்றி எதிலாவது தீ வைத்து விடுகிறான். மரங்களை வெட்டி வீழ்த்துகிறான். துணிமணிகளை எடுத்து கொளுத்துகிறான். பல மந்திரவாதிகளிடம் கொண்டு சென்றுவிட்டோம். ஆயிரக்கணக்கில் பணம் செலவழித்து விட்டோம். என் மனைவிக்கும் எனக்கும் ஒரே சண்டையும் சச்சரவுமாய் இருக்கிறது. குடும்பத்தில் எந்த நிம்மதியும் இல்லை. சந்தோஷமும் இல்லை. நான் எங்கே சென்று ஆறுதல் பெறுவது?"

ஒவ்வொருநாளும் என்னை நேரில் சந்திக்கிறவர்களும் கடிதங்களின் மூலமாக பிரச்சனைகளை எழுதுகிறவர்களும் அவர்களுடைய இருதயத்தை ஊற்றி, எப்போது எனக்கு விடிவு காலம் உண்டு? எப்போது என்னுடைய கண்ணீர் துடைக்கப்படும்? நான் தேவனை எங்கே சந்திக்கலாம்? என்று அங்கலாய்க்கிறார்கள்.

என்பது கோடி மக்கள் நிறைந்த பெரிய தேசத்தில், ஜனங்களுக்கு என்பது ஆயிரம் கோடி பிரச்சனைகள் இருக்கிறது. கள்ளங்கமில்லாத ஏழை மக்கள் உண்டு. வலது கைக்கும் இடதுகைக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத பாமர மக்கள் உண்டு. படிப்பறிவில்லாத பேதை மக்களும் உண்டு அவர்கள் இருளிலே புழுவைப்போல நெளிந்து கண்ணீரோடும் பிரச்சனையோடும் தவித்து, "எங்கே வெளிச்சம்?" என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

தங்களை சிருஷ்டித்த தேவன் யார் என்று தெரிய வில்லை. தங்களை தேடி வந்த இரட்சகர் யார் என்று தெரிய வில்லை. தங்களுக்காக ஜீவனைக் கொடுத்து தங்கள் ஆத்து மாவுக்காக விலக்கிரயம் செலுத்திப் பிடுக்கிறவரை கண்டு கொள்ள முடியவில்லை.

நம் தேச மக்கள் தங்களுக்கு ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் இருக்கிறார், ஆடுகளுக்காக ஜீவனைக் கொடுக்கிறவர் இருக்கிறார் என்று அறியாமல், பல புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்கு ஓடிச் சென்று, மெய்தேவனை எங்கே கண்டு சந்திக்கலாம் என்று அறிந்தால் நலமாய் இருக்குமே என்று தேடி கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உண்மையை அறிந்து கொள்ளும்படியாக ஏக்கம் ஜனங்களுடைய உள்ளத்திலே இருக்கிறது. சத்தியத்தை அறிந்து கொள்ளும்படி அவர்கள் வாஞ்சையாய் இருக்கிறார்கள். மெய் வழியிலே செல்வதற்கு அவர்கள் ஆயத்த முள்ளவர்களாகவே விளங்குகிறார்கள். அவரை எங்கே சந்திக்கலாம்?

சிலர் கடவுளை சந்திக்க எண்ணி குடும்பத்தை விட்டு விட்டு, கோத்திரத்தை விட்டுவிட்டு, பிள்ளைகளை விட்டு விட்டு, ஏதோ இமயமலே பகுதியிலே ஒரு குகையிலே தங்கி துறவறம் பூண்டு கடினமான தவமிருந்து அப்படியாவது மெய்தேவனை அறியலாமா என்று முயற்சித்து பார்க்கிறார்கள். அவரை நாம் எங்கே கண்டு சந்திப்பது?

சாது சுந்தர்சிங் வாழ்க்கையிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு கேள்வி இருந்தது. ஒரு சீக்கியக் குடும்பத்திலே பிறந்த அவர் பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கும்போது இந்திய தேசத்தின் பண்பாட்டின்படி பல தெய்வங்களை வழிபட்டு வந்தார். ஆனால் அவருடைய உள்ளமோ ஏதோ ஒன்றுக்காக இனம்புரியாத ஒரு மெய்ப்பொருளுக்காக, ஒரு பரம குருவுக்காக ஏக்கம் கொண்டிருந்தது.

ஒருநாள் அவருடைய பாடசாலையிலே சில கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் வந்து புதிய ஏற்பாட்டை விநியோகித்தார்கள். ஆனால் அவருக்கோ அந்தப் புத்தகங்களின்மேல் தாங்கொண்ண வெறுப்பு! கோபமாய் அதை கிழித்து தீயிலே போட்டு கொளுத்தினார். இந்திய தேசத்திலே ஏராளமாய் தெய்வங்கள் இருக்கும்போது ஏன் இந்த புதிய ஏற்பாட்டை வாசிக்க வேண்டும்? என் தேசத்தில் தெய்வங்கள் இல்லையா? வேதங்கள் இல்லையா? சன்மார்க்க போதனைகள் இல்லையா? என்று சொல்லி கோபத்துடன் சென்று விட்டார்.

ஆனால் அந்த நாள் முதற்கொண்டு அவருடைய உள்ளம் மன அமைதியை இழந்தது. சமாதானத்தை இழந்தது தான் ஆராதிப்பது பல தெய்வங்களாய் இருந்தாலும் அவைகளுக்கு அப்பால் ஒரு வல்லமை, ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்பதை அவர் உணர்ந்தார். உண்மையான தேவன் ஒருவர் உண்டு என்பதை அவருடைய உள்ளம் பறைசாற்ற ஆரம்பித்தது.

அந்த உண்மையான தெய்வத்தை தேடிக்கண்டு பிடிக்க உள்ளத்தில் ஒரு திட்டமான தீர்மானம் எடுத்தார். வீட்டைவிட்டு புறப்பட்டு பல புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்கு சென்றார். பல துறவிகள், யோகிகளை சந்தித்தார். பல ரிஷிகளோடு தங்கியிருந்து தன் இருதயத்திலுள்ள கேள்விகளையெல்லாம் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தார். எந்த கேள்விக்கும் அவருக்கு பதில் கிடைக்கவில்லை.

துக்கமடைந்தவராய் இறைவனை எங்கே சந்திப்பது என்ற கேள்விக்கு விடை இல்லாதவராய் துயரத்தோடு அவருடைய வீட்டிற்கு திரும்பி வந்தார்.

அங்கே கடைசியாக ஒரு தீர்மானம் எடுத்தார். நாளை காலை ஐந்து மணிக்குள் என்னை சிருஷ்டித்தவரை சந்திக்கா விட்டால் நான் தற்கொலை செய்துகொள்வேன் என்று முடிவெடுத்தார். அவர் சீக்கிய குடும்பத்தில் பிறந்ததி

னாலே தான் எடுத்த முடிவை அப்படியே நிறைவேற்ற உறுதியும் கொண்டிருந்தார். அன்று இரவு படுப்பதற்கு முன்பு ஒரு பிரார்த்தனையை எல்லா தேவர்களுக்கும் பொதுவாக ஏற்றெடுத்தார். எந்த தெய்வம் உண்மையான தெய்வமோ அந்த தெய்வம் இன்று தன்னை எனக்கு வெளிப்படுத்தட்டும். அப்படி வெளிப்படுத்தும் பட்சத்தில் அந்த தெய்வத்தை நான் முழு இருதயத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேன். வெளிப்படுத்தாத பட்சத்தில் நான் தற்கொலை செய்துகொள்வேன் என்றார்.

நிம்மதியாய் படுத்து தூங்கினார். திடீரென்று அதிசயம் 4 மணிக்கு அவருடைய அறை முழுவதும் ஜோதி பிரகாசம் நிரம்பியிருக்கிறதினாலே சண் லிழித்தார்.

அவருக்கு அந்த வெளிச்சம் எங்கேயிருந்து வருகிறது என்று தெரியவில்லை. தான் சந்திக்க விரும்பின ஆண்டவர் தன்னை சந்திக்க வந்திருக்கிறதையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

தேரே அறையைவிட்டு வெளியே ஓடி, வராந்தாவில் படுத்திருந்த வேலைக்காரனை தட்டி எழுப்பினார். "வா, எழுந்திரு, என் அறைக்குள் ஒரே வெளிச்சமாய் இருக்கிறது. என்ன நேரிட்டது?" என்று கேட்டார்.

வேலைக்காரனுக்கோ ஒன்றும் புரியவில்லை. எந்த விளக்கும் இல்லாமல் அந்த வெளிச்சம் வருவதை இருவரும் கவனித்தார்கள். காரணத்தை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வேலைக்காரன் திரும்பவும் போய் படுத்துக் கொண்டான்.

அப்போது திடீரென்று கர்த்தர் சாது சுந்தர்சிங் கோடு பேசினார். முதலில் சொன்ன வார்த்தை இதுதான் "நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாய் இருக்கிறேன்" என்றார் அவர்.

அதைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்து அவரிடத்தில் பேசி, "நீ யாரை சந்திக்க வேண்டுமென்று விரும்பினாயோ

அந்த தேவனாகிய கர்த்தராகிய நான் உன்னை சந்திக்க வந்திருக்கிறேன். நானே உன் தாயின் வயிற்றிலே உன்னை உருவாக்கினவர். நானே உலகங்களை சிருஷ்டித்தவர். நானே உனக்காக சிலுவையில் யாவையும் செய்து முடித்தவர்" என்று உணர்த்தினார்.

அப்பொழுதே சாது சுந்தர்சிங் முழங்காற்படியிட்டு கர்த்தருடைய வார்த்தைக்கு தன்னை முற்றிலும் அர்ப்பணித்து கிறிஸ்துவை தெய்வமாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

யார் யாருடைய உள்ளங்கள் தேவனைக் காண வேண்டுமென்று வாஞ்சிக்கிறதோ அவர்களுக்கு கர்த்தர் தம்மை வெளிப்படுத்த ஆவலுள்ளவராய் இருக்கிறார். சகோதரனே, சகோதரியே, இந்த புத்தகத்தை நீங்கள் வாசித்துக்கொண்டு இருக்கும்போதே உங்களுடைய உள்ளத்தில் தேவனை சந்திக்க வேண்டுமே, அவரோடு பேசி உறவாட வேண்டுமே என்கிற அளவில்லாத ஆர்வம் எழும்பினால், அவர் நிச்சயமாகவே உங்களை சந்தித்து உங்களோடுகூட உறவாடுவார். உங்களை ஆசீர்வதித்து புதிய கிருபையினால் உங்களை நிரப்புவார். ஆவியாய் இருக்கிற கர்த்தர் இப்பொழுதே உங்கள் அருகில் நின்று உங்களையே சுவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை மறந்து போகாதிருங்கள்.

கர்த்தர் ஆகாம் ஏவானை சிருஷ்டித்தார். தம்முடைய சாயலிலே, தம்முடைய ரூபத்தின்படியே சிருஷ்டித்தார். தம்முடைய சுவாசத்தையே ஊதி அவர்களை ஜீவாத்துமா வாக மாற்றினார், தம்முடைய ஆவியை அவர்களுக்குள் வைத்தார்.

மனுஷனுக்குள் அந்த தேவனுடைய ஆவி இருந்த தினாலே அவர்களுடைய உள்ளம் தேவனை சந்திக்க ஏங்கினது. அவரோடுகூட உறவாட தாகம் கொண்டது. கர்த்தரும் அதை அறிந்தார். அவரும் மனுஷரோடு உறவாட தீர்மானித்தார்.

ஒரு பகலின் குளிர்ச்சியான வேளையிலே கர்த்தர் ஆதாம் ஏவாளை தேடி ஏதேன் தோட்டத்திற்குள் இறங்கி வந்தார். அவர்களுடைய அருகிலே வந்து அவர்களோடு கூட பேசி உலாவினர்.

அந்த நாளிலிருந்து தேவாதி தேவன் மனுமக்க ளோடே சஞ்சரித்து மனுமக்களோடே ஐக்கியங்கொள்ள தீர்மானித்தார். ஆனால் பாவமோ தடுப்புச் சுவராய் நின்று மனுஷனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் பிரிவினையை உண்டாக்கினது.

மனுஷனுக்கூட கர்த்தருடைய ஆளுகைக்கு தன்னை பூரணமாய் ஒப்புக்கொடுக்க விரும்பாமல் சுய ஆளுகையை விரும்பினான். கர்த்தருடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படி வதைப் பார்க்கிலும் சாத்தானுடைய வார்த்தைக்கே கீழ்ப் படிந்ததினாலே மனுஷனுடைய ஆளுகையும் அதிகாரமும் அவனை விட்டு எடுபட்டு சாத்தானிடம் சென்றது; அவன் இப்பிரபஞ்சத்தின் லோகாதிபதியானான்.

அந்த குழ்திலையிலும்கூட யார் யாருடைய உள்ளங் கள் தேவனுடைய ப்ரசன்னத்திற்காக ஏங்கினதோ, யார் யார் அவரை எங்கே கண்டு சந்திக்கலாம் என்று விரும்பி எதிர்பார்த்தார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் தன்னை வெளிப்படுத்தி உறவாட சித்தமானார்.

ஆபிரகாம் அவருக்கு பலி செலுத்தின வேளையிலெல் லாம் பலியின் அக்கினி ஜுவாலையிலே அவர் இறங்கி வந்து ஆபிரகாமோடுகூட மனந்திறந்து பேசினார்.

இன்னும் காலங்கள் கடந்து சென்றது. கர்த்தருக்கோ மனுஷரோடுகூட தங்கி இருக்க வேண்டுமென்ற வாஞ்சை அதிகமாக உண்டானது ஆகவே மோசையைப் பார்த்து, நான் என் ஜனங்களோடு தங்கியிருக்க வேண்டும். அதற் காக அவர்கள் மத்தியிலே ஒரு கூடாரத்தை அமைப்பா யாக. ஒரு ஆசரிப்பு கூடாரத்தை எனக்காக உண்டாக்கு

வாயாக. அங்கே இருந்து நான் என் ஜனங்களோடே பேச வேண்டும் என்றார்.

அப்படியே ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலுள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து கர்த்தர் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை சந்தித்தார். அவர்களோடே கூட பேசினார்.

சாலொமோன் கர்த்தருக்கென்று மகிமையான தேவாலயத்தை கட்டினபோது கர்த்தர் மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு தமது ஜனத்தை சந்திக்க இறங்கி வந்தார். தம் முடைய மகிமையினால் அந்த ஆலயம் முழுவதையும் நிரப்பினார்.

இயேசுகிறிஸ்து இந்த பூமியில் வந்தபோது அவர் கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே உலாவினார் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. யோவான் 10:23-ஐ வாசித்துப் பாருங்கள், 'இயேசு தேவாலயத்தில் சாலொமோனுடைய மண்டபத்திலே உலாவிக் கொண்டிருந்தார்.'

ஆம், ஆண்டவர் ஆலயத்தில் உலாவுகிறவர். ஆலயத்திலே தம்முடைய ஜனங்கள் மத்தியிலே அசைவாடுகிறவர். ஜனங்களுடைய தேவைகளை சந்தித்து அளவில்லாமல் அற்புதங்களை செய்கிறவர்.

ஏதேன் தோட்டத்திலே உலாவின அதே ஆண்டவர் ஆலயத்திலும் உலாவுகிறார். உலாவுதல் என்றால் என்ன? ஒரு மூலையிலிருந்து இன்னொரு மூலைக்கு செல்வது. பின்பு அதே மூலைக்கு நடந்து வருவது. இப்படியாக மீண்டும், மீண்டும் நடப்பதே உலாவுவதாகும்.

கர்த்தர் சேவனுடைய ஆலயத்திலே உலாவுகிறார் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அவர் உலாவுமபோது அவருடைய கண்கள் எல்லோரையும் நோக்கிப் பார்க்கிறது. அவருடைய காதுகள் ஒவ்வொருவருடைய ஜெபத்தையும் கேட்கிறது.

கர்த்தர் உலாவும்போது ஏற்படும் ஆசிரீலாதங்கள் மிகுந்த மேன்மையானவை. நாம் இரண்டு பேராவது முன்று பேராவது தேவனுடைய சமூகத்திலே கூடி வரும் போதெல்லாம் ஆண்டவர் அங்கே இறங்கி வந்து உலாவுகிறார். நீங்கள் கூடி ஜெபிக்கிற இடமே ஆலயமாக மாறுகிறது! ஒருவேளை நீங்கள் ஏழையாய் இருக்கலாம். படிப்பறிவில்லாதவர்களாய் இருக்கலாம். திக்கற்றவர்களாய் இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தினால் கூடி வரும்போது கர்த்தர் அங்கே இறங்கி வருகிறார். நீங்கள் ஆராதிக்கிற அந்த ஸ்தலம் ஒரு ஓலைக் குடிசையாய் இருந்தாலும் கர்த்தர் அங்கே இறங்கி உலாவுவார். அவர் பட்சபாதமுள்ளவர் அல்ல. பெரிய ஆலயமாகிய கட்டிடத்தை விரும்பி எளித குடிசையை அடைசியப்படுத்துகிறவர் அல்ல.

இன்னொரு முக்கியமான வேத சத்தியத்தையும் மறந்து போகாதிருங்கள். நீங்களே கர்த்தருடைய ஆலயமாக இருக்கிறீர்கள். கர்த்தருடைய பிரசன்னம் உங்களுடைய உள்ளத்தில் அசைவாடுகிறது என்பதை மறந்து போகாதிருங்கள். | கொரி 3:16, | கொரி 6:19-ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். இந்த வசனங்களிலே, நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்கள் என்றும் தேவ ஆலியானவர் உங்களுக்குள் வாசமாய் இருக்கிறார் என்பதையும் கண்டு கொள்ளலாம்.

கர்த்தர் உங்களுடைய உள்ளத்திலே இறங்கி உலாவ வேண்டுமென்றால் உங்களுடைய உள்ளம் அதற்கு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு முறை கர்த்தர் ஒரு தேவாலயத்திற்கு சென்றபோது அவரால் சந்தோஷமாய் அங்கே இறங்கி உலாவ முடியவில்லை. காரணம், அந்த ஆலயம் முழுவதும் வியாபாரிகளாலும் கொள்ளுகிறவர்களாலும் விற்கிறவர்களாலும் நிரம்பி இருந்தது.

வேதம் சொல்லுகிறது, "இடேசு தேவாலயத்திலே பிரவேசித்து, ஆலயத்திலே விற்கிறவர்களும் கொள்ளுகிற

வர்களுமாகிய யாவரையும் வெளியே துரத்தி, காசுக்காரருடைய பலகைகளையும் புற விற்கிறவர்களின் ஆசனங்களையும் கவிழ்த்து; என்னுடைய வீடு ஜெபலீடு என்னப்படும் என்று எழுதியிருக்கிறது என்றார்'' (மத் 21:12).

கர்த்தருடைய ஆலயம் ஜெபலீடாய் இருக்குமென்றால் கர்த்தர் மகிழ்ச்சியோடே அங்கே இறங்கி உலாவுவார். ஆனால் அந்த ஆலயம் வியாபாரிகளால் தீட்டுப்பட்டிருக்கும் என்றால் கர்த்தர் அதை சவுக்கினால் சுத்தகரிக்க வேண்டியது வந்து விடும்.

தேவபிள்ளையே, ஆலயத்தின் ஆசீர்வாதத்தில் முக்கியமான ஆசீர்வாதம் கர்த்தர் இறங்கி உலாவுகிற ஆசீர்வாதம்தான். கர்த்தர் உன்னை சந்திக்கிற ஒரு ஆசீர்வாதம்தான். அந்த ஆசீர்வாதத்தை நீ எப்போதும் காத்துக்கொள்ள உன் உள்ளத்தில் இடைவிடாமல் ஜெபம் எழும்பிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஜெபிக்கிற உன் இருதயத்தில் தேவனுடைய மகிமை இறங்கும். தேவனுடைய பிரசன்னம் நிரம்பியிருக்கும். கர்த்தரும் இறங்கி உலாவுவார்.

நாம் கர்த்தரை சந்திக்கும்போது கர்த்தர் நம்மிடத்தில் எதிர்பார்க்கிறது என்ன? நாம் அவரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆசீர்வாதம் என்ன? என்பதை குறித்து இந்த செய்தியில் உங்களோடு கூட பகிர்ந்துகொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

1 சந்திக்கும்போது துதியுங்கள்!

கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு நாம் வரும்போது தேவன் தம்முடைய சாயலில் எழுந்திருக்கிறதை உணருகிறோம். அவரை சந்திக்கிறோம். அப்போது நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன?

பாடல்களை கேட்கிறோம் உண்மைதான். சாட்சிகளைக் கேட்கிறோம் நல்லதுதான். பிரசங்கங்களைக் கேட்கிறோம்

பக்தி விருத்தி உண்டாகிறது நல்லது நான். ஆனால் எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக நாம் அவரை சந்திக்கும்போது அவரைத் துதிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவருக்கு ஆரா தனைச் செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நாம் அவரை சந்திக்க கூடி வரும்போதெல்லாம் கர்த் தருக்கு நம்மேல் ஒரு எதிர்பார்ப்பு உண்டு. இந்த ஜனத்தை நான் எனக்கென்று ஏற்படுத்தினேன். அவர்கள் என் துதியை சொல்லி வருவார்கள் என்று அவர் எதிர்ப்பார்க் கிறார், ஏங்குகிறார். இந்த பூச்சக்கரத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களைப் பார்க்கிலும் அவர் நம்மை தமக்கென்று சொந்த ஜனமாக ஏற்றுக்கொண்டார். தம்மை ஆராதிக் கும்படி அவரை துதித்து மகிழும்படி எதிர்பார்க்கிறார். அவர் அந்த துதிக்காக ஏக்கம்கொண்டிருக்கிறார்.

இஸ்ரவேல் ஜனங்களை பார்வோன் கையிலிருந்து கர்த்தர் விடுவித்தபோது இரண்டு காரியங்களை அவர்களிடத்தல் எதிர்பார்த்தார் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. ஒன்று அவர்கள் கர்த்தருக்கென்று ஆராதனை செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது கர்த்தருக்கென்று பலிகளைச் செலுத்த வேண்டும். கர்த்தர் ஆராதனைக்காக சில மாதங் களை சுறிப்பிட்டார். பண்டிகைக்கென்று நாட்களைக் குறிப்பிட்டார். அந்த விசேஷ நாட்களில் அவர்கள் தேவனுடைய சமூகத்தை நோக்கி வந்து அவரைச் சந்தித்து அவரைத் துதித்து மகிமைப்படுத்த வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார்.

நெகேமியா கர்த்தருக்கென்று ஒரு ஆலயத்தை கட்டினபோது அதில் துதிப்பதற்கென்று இரண்டு கூட்டத் தாரை வைத்திருந்தார். நெகேமியா 12:40-ல் நாம் அதை வாசிக்கலாம். அதில் ஒரு கூட்டத்தார் கர்த்தரை ஸ்தோத் தரித்தார்கள். மறு கூட்டத்தார் தேவனை மகிமைப்படுத் தினார்கள். தேவன் செய்த நன்மைகளை எல்லாம் துதிப்

பதற்கு ஒரு கூட்டம். அடுத்தக் கூட்டம் அவர் நல்லவர் வல்லவர் போதுமானவர் என்று மகிமைப்படுத்தியது.

ஸ்தோத்தரிப்பது என்பது கர்த்தர் நம்முடைய வாழ்க்கையிலே தனிப்பட்ட முறையில் சிறு வயது முதல் இந்நாள் வரை செய்த நன்மைக்காக நன்றி செலுத்துவதாகும். அதே நேரத்தில் துதிப்பது என்பது கர்த்தருடைய மகிமை, மகத்துவம், அவருடைய மேன்மை, கிருபைகள், ஐசுவரியம், மனதுருக்கம் போன்றவைகளை எல்லாம் சொல்லி சொல்லி ஆண்டவரை போற்றி புகழுவதாகும்.

ஒருமுறை நான் இலங்கையில் கூட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தேன். அந்த ஆலயத்திலேயிருந்த அநேக வாலிபர்கள் இரவு நேரத்தில் என்னிடத்தில் வந்து, உங்களோடுகூட நீண்ட நேரம் ஜெபிக்க விருப்பப்படுகிறோம் என்று கேட்டார்கள். நானும் அந்த வாலிபர்களோடு இணைந்து ஜெபிக்க விரும்பினேன்.

சரி என்று ஒரு நாள் இரவு பத்து மணிக்கு எங்களுடைய ஜெபக்கூட்டத்தை ஆரம்பித்தோம். முதலில் அவர்களை சுத்திகரிப்புக்குள்ளாக நீண்ட நேரம் நடத்தினேன். கல்வாரி சிலுவையை நோக்கிப் பார்க்க செய்து பாவங்களுக்காக கழுவப்பட வேண்டியதின் அவசியத்தை விளக்கினேன். கிறிஸ்துவின் காயங்களை நோக்கிப் பார்த்து கல்வாரியின் இரத்தம் ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் விழுந்து அவர்களை கழுவி சுத்திகரிக்கும்படி மன்றாடினேன். அவர்களும் பாவங்களை அறிக்கை செய்து மனஸ்தாபத்தோடும் கண்ணீரோடும் தேவனண்டை திரும்பினார்கள்.

அவதத் தொடர்ந்து, நாங்கள் ஆராதிக்க ஆரம்பித்தோம், கர்த்தரை துதித்து மகிழ ஆரம்பித்தோம்.

நான் அவர்களைப் பார்த்து நாம் முழு இருதயத்திலிருந்து, உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து ஆண்டவரை

துதித்து நன்றியோடு ஒரு பாடலைப் பாடப்போகிறோம்.
 “ஸ்தோத்திரம் இயேசு நாதா உமக்கென்றும் ஸ்தோத்
 திரம் இயேசுநாதா!” என்ற பாடலை தெய்வீக அன்பினால்
 திரம்பி இருதயத்தில் உணர்ந்து உள்ளத்தின் ஆழத்தி
 லிருந்து நன்றியோடுகூட பாடுவோம். பாடுவதற்கு முன்
 பாக எல்லாரும் கிறிஸ்துவினுடைய கரங்களை விசுவாசத்
 தில் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள். விசுவாசக் கண்களினால்
 ஆண்டவர் உங்களுக்கு முன்பாக நின்று கொண்டிருக்
 கிறதை கண்ணீரோடு அவருடைய பொன் முகத்தை
 நோக்கிப் பார்த்து அவரை உள்ளன்போடு நேசிப்பதாகச்
 சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன்.

பாடல் ஆரம்பித்தது, என் உள்ளம் கர்த்தர் மேல்
 உள்ள அன்பினால் பொங்க ஆரம்பித்தது. ஸ்தோத்திரம்
 இயேசு நாதா என்று சொல்லும்போதே என் கண்கள்
 ஆனந்தக் கண்ணீரை சொரிய ஆரம்பித்தது ஒரு காலத்
 தில் பாவியாய், குடிகாரனாய், அருவருப்பாய் வழி நடந்து
 கொண்டிருந்த என்னையும் இயேசு நேசித்தாரே, என்ன
 யும் நம்முடைய இரத்தத்தினாலே கழுவினாரே, தேவ
 னுடைய பிள்ளைகளின் ஐக்கியத்தில் நிலை நிறுத்தினாரே
 என்று கர்த்தர் செய்த எல்லா நன்மைகளையும் எண்ணி
 எண்ணி ஸ்தோத்திரம் செலுத்த ஆரம்பித்தேன்.

பாடலோடு நான் ஒன்றர கலந்ததை அறிந்தேன்.
 பாடலும் நானும் ஒன்றாய் கர்த்தரோடு இணைந்ததை
 அறிந்தேன்.

கொஞ்ச நேரம் கழித்து அந்த பாடலை அந்நிய பாஷை
 யிலே பாடினேன். அதன் பின்பு நடனமாடி கர்த்தரைத்
 துதித்து பாடிக் கொண்டேயிருந்தேன்.

அப்பொழுது திடீரென்று என்னிலே ஏதோ ஒன்று சம்
 பவிக்கிறதை உணர்ந்தேன். என்னுடைய சரீரத்தின் எடை
 நிமிடத்திற்கு நிமிடம் குறைந்தது. நூற்றுப் பத்து கிலோ
 எடையுள்ள என்னுடைய சரீரம் நூருகி தொண்ணூருகி

எண்பதாகி படிப்படியாய் பூஜ்ஜியத்தை நோக்கி இறங்கிக் கொண்டே வந்தது. என்னுடைய சரீரத்தின் பளுவை உணர் முடியாத ஒரு குனிய நிலைக்கு வந்தபோது என்னுடைய ஆத்துமா மேகத்தில் பறப்பதைப்போல உணர்வு அடைந்தேன்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ஆவிக்குள்ளாகி மூன்றாம் வானம் வரை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதை அப்பொழுது தான் என்னால் உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது.

ஸ்தோத்தரித்து, துதித்து, பாடிக் கொண்டிருந்த நான் கர்த்தருடைய கரம் பிடித்து உன்னதங்களிலே அவரோடு கூட உலாவுவதை உணர்ந்தேன். கர்த்தருடைய நாமத்தினிமித்தம் என்னுடைய உள்ளம் பொங்கிக் கொண்டேயிருந்தது. எத்தனை மணிநேரம் நடனமாடினேன், எத்தனை மணிநேரம் துதித்தேன், எத்தனை மணிநேரம் ஆவியிலே களிகூர்ந்து கொண்டிருந்தேன் என்று ஒன்றும் எனக்கு தெரியவில்லை. வாலிபர்கள் மத்தியிலே கூட்டங்கள் நடத்திக்கொண்டிருந்ததன் என்ற உணர்வு என்னை விட்டு முற்றிலும் நீங்கிப்போயிற்று.

நேரம் கடந்து சென்று கொண்டேயிருந்தது. திடீரென்று ஒரு சத்தம் கேட்டு என்னுடைய கண்களை நான் திறந்து பார்த்தபோது, அப்போதுதான் அந்த இடம் நான் கூட்டம் நடத்திக்கொண்டிருந்த ஆலயம் என்பதை உணர்ந்தேன். எனக்கு முன்பாக அந்த வாலிபர்கள் உட்கார்ந்திருக்கவில்லை. எங்கே போனார்கள் அவர்கள்? எல்லாரும் வீட்டிற்கு திரும்பிவிட்டார்களா? என்று எண்ணின வேளையில் அந்த வாலிபர்கள் எல்லாம் ஆங்காங்கே ஆலயத்தின் ஒவ்வொரு மூலைகளில் நின்று ஆவியினால் நிரம்பி நடனமாடிக் கொண்டிருக்கிறதைக் கண்டேன்.

என்னை நிரப்பின அதே ஆவியானவர் எல்லாரையும் நிரப்பி ஆவிக்குள்ளாக்கினபடியினால் எல்லாரும் கர்த்தருக்குள் களிகூர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். மெய்மறந்து,

ஸ்தோத்திரம் இயேசு நாதா என்று சொல்லி பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆம், எல்லாரையும் ஆண்டவர் ஒன்றுபோல நிரப்பினார். ஒரே ஆவியினாலும் தாகம் தீர்த்தார். உன்னதத்திற்குள்ளாக அழைத்துச்சென்று பரலோகத்தின் உச்சிதங்களினால் எங்களை அபிஷேகித்தார்.

தேவபிள்ளையே, ஆலயத்திற்கு வருவதென்பது ஏதோ ஒரு கடமைக்காக அல்ல. மற்றவர்கள் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல. நாம் தேவனுடைய ஆலயத்தின் சம்பூரணத்தினால் நிரப்பப்பட வேண்டும் என்றே தேவன் விரும்புகிறார்.

மரியானைப் பாருங்கள். அவள் ஆண்டவருடைய பாதபடிக்கு வந்தாள். ஆண்டவருடைய பிரசன்னம் அவளை நிரப்பினது. அவளுடைய உள்ளம் பொங்கினபடியினால் ஒரு வார்த்தைக்கூட பேச அவளால் முடியவில்லை. கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது. அந்த கண்ணீரினால் கர்த்தருடைய பாதத்தை நனைத்துக்கொண்டிருந்தாள்.

வேதத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். அவள் ஒரு வார்த்தைக்கூட பேசினதாக வேதத்தில் காணவில்லை. உள்ளம் பொங்கி கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டிருக்கிறதையும், அந்த கண்ணீரினால் கர்த்தருடைய பாதத்தை நனைத்துக்கொண்டிருக்கிறதையும் நாம் காணலாம். ஒரு அமைதலான ஆராதனை! அமைதியாய் அவருக்கு ஸ்தோத்திரமும், துதியும் செலுத்தும் மேன்மையான ஆராதனை. உள்ளம் பேசியது, உதடுகள் பேசவில்லை.

உள்ளம் தேவ மகிமையால் நிரம்பி பொங்கும்போது வார்த்தைகளுக்கு அவசியமேயில்லை. கர்த்தர் முகத்தைப் பார்க்கிறவர் அல்ல, அவர் இருதயத்தைப் பார்க்கிறவர். இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து கர்த்தர்மேல் அன்புகூரும் போது உள்ளம் பொங்கத்தான் செய்யும்.

அப்படியே தேவ சமூகத்தில் கர்த்தரை துதித்து ஸ்தோத்தரித்து மகிமைப்படுத்த வரும்போது ஒவ்வொரு ஜெபமும் நம்முடைய உள்ளத்தின் ஆழத்தில், இருதயத்தின் அடித்தளத்தில் இருந்து எழும்ப வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். அப்படி துதிக்கும் துதி நமக்கு பிரயோஜனமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கும். தேவ பிள்ளையே, தேவனை சந்திக்கும்போதெல்லாம் அவர் பிரசன்னத்தை உணர்ந்து அவரை துதித்து ஸ்தோத்தரித்து மகிழ்வாயா?

2. சந்திக்கும்போது ஆலோசனையைப் பெறுங்கள்!

தேவனை சந்திக்க வரும்போதெல்லாம் ஒரு எதிர் பார்ப்போடுகூட, கர்த்தர் என்னிடத்தில் பேச வேண்டுமே என்ற ஜெபத்தோடுகூட வருவோமென்றால் கர்த்தர் நம்மோடுகூட பேசுவார். வேத வசனங்களின் மூலமாய் பேசுவார். பாடல்களின் மூலமாய் பேசுவார். கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர்களின் மூலமாய் பேசுவார்.

நமது ஆண்டவருடைய பெயர்களிலே ஒரு பெயர் “ஆலோசனைக் கர்த்தர்” என்பதாகும், நான் உன்மேல் என் கண்ணை வைத்து உனக்கு ஆலோசனை சொல்லுவேன் என்று அவர் வாக்களித்திருக்கிறாரே! ஆண்டவரே, நீர் என்னோடுகூட பேசும், உம்முடைய ஆலோசனைகளை எனக்கு சொல்லித்தாரும். நான் நடக்க வேண்டிய வழிகளை போதியும் என்று நீங்கள் ஆலயத்திற்கு வரும் போதெல்லாம் ஜெபிப்பீர்களென்றால் கர்த்தர் நிச்சயமாகவே ஆராதனையின் ஒவ்வொரு பகுதியின் மூலமாகவும் உங்களோடுகூட பேச வல்லமையுள்ளவராய் இருக்கிறார். அவர் உங்களுக்கு ஏற்ற செய்தியை கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர்களுடைய உதடுகளிலே வைத்தருளுவார்.

நீங்கள் ஒருவேளை உங்களுடைய சுய சிந்தனைகளின் மேல் சாய்ந்து, உங்களுடைய சுய ஞானத்தை நம்பிக்

கொண்டிருப்பீர்களானால் அந்த சுய ஞானம் வேதனை யான முடிவுக்குள் உங்களை வழி நடத்திவிடும். அதே நேரத்தில் நீங்கள் உங்களுடைய வழிகளை கர்த்தருக்கு ஒப்புவித்து அவருடைய சித்தத்திற்கு உங்களை அர்ப்பணிப்பீர்களானால் ஆண்டவர் உங்களை அருமையாய் மேன்மையாய் நடத்துவார். உங்களுடைய வழிகளைப் பார்க்கிலும் கர்த்தருடைய வழிகள் ஆயிரம் மடங்கு மேன்மையுள்ளதாய் இருக்கிறது. மனுஷனுக்கு செம்மையாய் தோன்றுகிற வழிகள் உண்டு; அவைகள் மரண வழிகள் என்று வேதம் எச்சரிக்கிறது.

ஆகவே தேவனுடைய பிள்ளையே, நீ உன்னுடைய சுய சித்தத்தை நிறைவேற்றாமல் உன்னுடைய மனமும் மாம்சமும் போனபடி வழிநடத்தாமல், கர்த்தருடைய வழிநடத்தலுக்கு உன்னை ஒப்புக்கொடுத்து ஜெபத்தோடுகூட கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு செல்வாயென்றால் கர்த்தர் நிச்சயமாகவே தம்முடைய ஆலோசனைகளை உனக்கு தெரியப்படுத்துவார்.

அநேகர் ஜெபத்தோடு ஆலயத்திற்கு வராததினாலே கர்த்தருடைய வழிநடத்துதலை பெற முடியாமல் வெறுமையாய் எழும்பிப் போகிறார்கள். இன்னும் சிலரோ அந்தப் போதகர் எனக்கு என்ன பேசிவிட முடியும்? இந்த உழியக்காரர் எனக்கு என்ன அறிவுரை சொல்லிவிட முடியும் என்று இறுமாப்புக் கொண்டிருக்கிறதினாலே கர்த்தர் தம்முடைய வழியை போதிக்க முடியாமல் போகிறது.

கர்த்தர் யாரைக் கொண்டாகிலும் பேசுவார் என்பதை நாம் மறந்து போய்விடக்கூடாது. தம்முடைய தீர்க்கதரிசியாகிய பிலேயாமுக்கு சுமுதையைக் கொண்டு கூட பேச அவர் வல்லமையுள்ளவராய் இருந்தார். ஆகவே பிரசங்கிக்கிறவர் யார் என்பதைக் குறித்து எண்ணாமல் கர்த்தர் என்னோடு என்ன பேசுகிறார் என்கிற எதிர்பார்ப்போடு இருக்கும்போது கர்த்தர் நிச்சயமாகவே உங்க ளோடுகூட பேசுவார்.

நான் புன்பின் அறியாத பல ஆலயங்களுக்கு சென்றி
ருந்தபோதிலும் அங்கே கர்த்தர் பல கர்த்தருடைய ஊழி
யக்காரர்கள் மூலம் என்னோடு பேசியதை என்னால் மறக்க
இயலாது.

ஒரு முறை என் வாழ்க்கையில் பயங்கரமான புயல்
வீசியது. எந்த வழியில் செல்வது? எந்த பாதையை
தேறிந்துகொள்வது என்று அறியாத பல போராட்டங்
களோடு மனம் சோர்ந்த நிலையில் ஒரு ஆலயத்தின் பின்
பகுதியில் அமர்ந்திருந்தேன்.

நான் வந்து அமர்ந்ததை யாரும் கவனிக்கவில்லை.
அந்த நேரம் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு இளம் பிர
சங்கியார் நேராக என்னைப்பார்த்து தன்னுடைய கைகளை
நீட்டி, “முந்தினவைகளை நினைக்கவேண்டாம்; பூர்வமான
வைகளை சிந்திக்க வேண்டாம். இதோ, நான் புதிய காரி
யத்தைச் செய்கிறேன்; வனாந்தரத்திலே வழியையும்
அவாந்தரவெளியிலே ஆறுகளையும் உண்டாக்குவேன்”
என்று சொல்லி அவர் மூலமாய் கர்த்தர் பேசினார்
(ஏசா 43:18,19).

அந்த வார்த்தைகள் என்னை நோக்கி ஒரு அக்கினி
அம்பைப்போல வந்தது. என் உள்ளம் முழுவதையும் பர
வசப்படுத்தியது. கர்த்தர் எனக்கு ஒரு புதிய காரியத்தை
செய்யப்போகிறார் என்று உடனே உணர்ந்தேன். அந்த
வசனம் கர்த்தர் என்னோடுகூட பேசுகிற ஒரு தீர்க்கதரிசன
வசனம் என்பதை உணர்ந்தேன். அந்த வசனத்தின் மேலே
அளவில்லாத விசுவாசம் என்னில் உருவெடுத்தது.

ஆம், ஆண்டவரே! இன்றைக்கு நீர் ஒரு புதிய காரி
யத்தை செய்கிறபடியினால் உம்மை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்
என்று சொல்லி துதிக்க ஆரம்பித்தேன். அப்பொழுது
தானே என்னுடைய கவலைகள், பாரங்கள், துயரங்களெல்
லாம் ஓடி மறைந்தன. ஆண்டவர் என்னோடுகூட பேசிய
படியே அன்றைக்கே பெரிய காரியத்தை என் வாழ்க்கை

வில் செய்தார் என்னுடைய பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் ஒரு தீர்வைக் கொடுத்தார்.

அநுமையான தேவனுடைய பிள்ளையே, நீ கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு தேவ சமூகத்திற்கு ஓடி வரும்போதெல்லாம் கர்த்தர் உனக்கு அருமையான ஆலோசனைகளை தருகிறார் என்பதை மறந்துபோகாதே. உன்னோடு கூட பேச அவர் விரும்புகிறார் என்பதை மறந்துபோகாதே. நீ நடக்க வேண்டிய வழிகளை அவர் உனக்கு போதிப்பார் என்பதை மறந்துபோகாதே.

ஏசாயாவைப் பாருங்கள் ஏசாயா ஒரு நாள் கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு ஓடி வந்தார். காரணம், உள்ளத்திலே ஒரு பாரம் இருந்தது. இந்த உசியா மரணமடைந்து விட்டாரே! இனியார் இஸ்ரவேலரை அரசாட்சி செய்யப் போகிறார்கள்? இனியார் தேவ ஜனத்தை வழி நடத்தப் போகிறார்கள்? இந்த இஸ்ரவேலருக்கு தேவன் கொடுக்கிற மேம்பெண் யார்? என்பதை அறிய ஜெபத்தோடு கூட கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே வந்து உட்கார்ந்திருந்தார்.

ஏசாயா அந்த ஆலயத்திற்கு வருவதற்கு முன்பாகவே கர்த்தர் அவர்க்கு உயரமும் உன்னதமுமான சிங்காசனத்திலே வீற்றிருக்கிறவராய் காட்சியளித்தார். அல்லேலூயா! கர்த்தருடைய வஸ்திரதொங்கல் தேவாலயம் முழுவதையும் நிரப்பியிருந்தது.

உசியாவுக்கு பிறகு எந்த ராஜா அரசாளப்போகிறார் என்ற கேள்விக்கு கர்த்தர் அருமையாய் பதிலளித்தார். ராஜாதி ராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தருமாயிருக்கிற கர்த்தர் அரசாளப்போகிறார் என்பதே அந்தக் கேள்விக்கு பதில். உலக ராஜாவின் சிங்காசனத்தை அவர் காண்பிக்கவில்லை. ராஜாதி ராஜாவாகிய தன்னுடைய சிங்காசனத்தையே ஏசாயாவுக்கு காண்பித்தார். ஏசாயாவின் உள்ளம் எவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டு களிகூர்ந்திருக்கும்!

அந்த ராஜாவின் வஸ்திர தொங்கல் அந்த தேவாலயம் முழுவதையும் நிரப்பியிருந்தது. ஆலயத்தில் தொங்குகிற அந்த வஸ்திரத்தின் தொங்கலானது ஆளுகையின் சின்னம் மட்டுமல்ல, அற்புதத்தின் சின்னம் ஆலயத்திற்கு வருகிற ஒவ்வொருவரையும் குணமாக்கும்படி கர்த்தர் ஆவலுள்ளவராய் இருக்கிறார்.

ஏசாயா தேவாலயத்திலிருந்தபோது எத்தனை அழமான பாடத்தை கற்றுக்கொண்டார். எத்தனை மேன்மையான தரிசனமடைந்தார் என்பதையெல்லாம் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

நாம் கர்த்தரை துதித்து ஆராதிக்கும்போது கர்த்தர் அங்கே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவராய் அமர்கிறார். நம்முடைய ஆராதனை நேரங்களில் தேவ தூதர்கள், கேருபீன்கள், சேராபீன்கள் எல்லோரும் கைந்துகொள்ள வருகிறார்கள்.

உசியா இருந்த அந்த ஆலயத்திலே சேராபீன்களெல்லாம் கர்த்தரை துதிக்கும்போது சேனைகளின் கர்த்தர் பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர் என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஆராதனையின் சத்தத்தால் தேவாலயத்தின் நிலைக்கதவுகள் எல்லாம் அசைந்தன. ஆலயம் முழுவதையும் மகிமை நிரப்பிற்று.

புதிய ஏற்பாட்டிலே தேவனுடைய பிள்ளைகள் பாடி ஆராதிக்கிறார்கள். அவர்கள் பாடித் துதித்த இடம் அசைந்தது என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அவர்கள் ஆராதித்த அந்த இடத்திற்கு உள்ளேயும் அந்த சந்தோஷத்தின் பிரதிபலிப்பு இருந்தது. சேராபீன்கள் துதிக்கும்போது ஆலயத்தின் நிலைக்கால்கள் அசைந்தன. தேவஜனங்கள் ஆராதிக்கும்போது முழு இடமே அசைகிறது, ஆத்துமாக்கள் அசைகிறது, கடின உள்ளங்களும் அசையாத உள்ளங்களும் அசைகிறது.

ஒரு முறை ஒரு தேவாலயத்திலே ஜனங்கள் எல்லாரும் பாடி கர்த்தரை ஆராதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஆராதனையின் சத்தம் அதிகமாக வெளியே கேட்டது. அந்த சத்தத்தைக் கேட்ட ஒரு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் இது என்ன சத்தம் என்று சொல்லி கேட்பதற்காக மெதுவாக உள்ளே வந்தார். அங்கே எல்லோரும் கர்த்தரைத் துதித்து பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர் மெதுவாய் பின்னால் வந்து அமர்ந்தார். விசுவாசிகள் பாடப்பாட அவருடைய கால்கள் மெதுவாய் தாளம்போட ஆரம்பித்தது. இன்னும் கொஞ்சநேரத்தில் பாட்டினால் அதிகமாக இழுக்கப்பட்டார். தன்னை அறியாமலேயே கை தட்டிப் பாடினார்.

இன்னும் கொஞ்ச நேரம் கழித்தபிறகு பின் வரிசையில் உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்க முடியவில்லை. சற்று முன்னால் வந்து கர்த்தரைத் துதித்துப் பாடினால் என்ன என்று எண்ணினார் அவர்.

அவர் முன் வரிசைக்கு வந்து அமர்ந்தபோது தேவ ஆவியானவர் திடீரென்று அவர்மேல் அளவில்லாமல் இறங்கினார். தேவ வல்லமை பரிபூரணமாய் அவரை ஆட்கொண்டது. முழங்காவில் நின்று குதித்து கைகளைத் தட்டி சத்தமிட்டு அந்நியபாஷையிலே பேச ஆரம்பித்து விட்டார். அவருடைய பேண்ட் எல்லாம் தும்பு தும்பாக கிழிந்துபோனது. போலீஸ் யூனிபார்ம் எப்படியோ மாறிப்போனது. அந்த சிறு சபையின் ஆராதனையின் சத்தமும் ஆவியானவரின் கிரியையும் அன்று அவரை ஒரு பெரிய பரிசுத்தவானாய் மாற்றினது.

அருமையான தேவனுடைய பிள்ளையே, கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு வரும்போது கர்த்தர் உன்னை நிரப்புகிறார், அபிஷேகிக்கிறார், பேசுகிறார், உறவாடுகிறார்.

ஏசாயாவை தம்முடைய ஆலயத்திலே சந்தித்து பெரிய தீர்க்கதரிசியாய் உயர்த்தினவர் உங்களையும் நிச்சயமாய் சந்தித்து உயர்த்துவார்.

3. சந்திப்பின் நன்மைகள்!

“உம்முடைய பிரகாரங்களில் வாசமாயிருக்கும்படி நீர் தெரிந்துகொண்டு சேர்த்துக்கொள்ளுகிறவன் பாக்கியவான்; உம்முடைய பரிசுத்த ஆலயமாகிய உமது வீட்டின் நன்மையால் திருப்தியாவோம்” (சங் 65:4).

தாவீது அருமையாய் சொல்லுகிறார்: ஆண்டவரே நான் உம்மை சந்திக்கும்போது உமது பூரணத்தினால் திருப்தியாவேன். கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு செல்லுவோம் வாருங்கள் என்று சொல்லும்போது தாவீதின் உள்ளத்தில் ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி, ஒரு பெரிய சந்தோஷம் ஆம். அங்கே நான் திருப்தியாக போஷிக்கப்படப் போகிறேன். என் தேவனுடைய வீடு சகல நன்மையினாலும் பரலோகத்தின் உச்சிதங்களினாலும் நிரம்பியிருக்கிறது. கன்மலையின் தேன் அங்கு உண்டு. பேரின்ப நதியினால் தாகம் தீர்க்கப்படுவேன். தாவீதுனுடைய உள்ளம் ஆனந்த பரவச மடைகிறது.

தேவபிள்ளையே, கர்த்தரை சந்திக்க நீ செல்லும் போதெல்லாம் நன்மைகளை கூடை கூடையாக கர்த்தர் உனக்கு அள்ளித் தருவார் என்பதை மறந்துபோகாதே! நிரம்பி வழிய ஆசீர்வதிப்பார். பரலோகத்தின் உச்சிதங்களினால் உன்னை போஷிப்பார்.

கர்த்தர் ஆலயத்திலே ஆசாரியர்களைத் தெரிந்து கொண்டதின் நோக்கம் என்ன தெரியுமா? தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு ஒவ்வொரு நன்மைகளும் வரவேண்டுமென்று அவர்களை ஆசீர்வதிக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே ஜனங்களைப் பார்த்து ஆசாரியர்கள் சொல்ல வேண்டியவற்றை கர்த்தர் தாமே விளக்கினார்.

“கர்த்தர் உன்னை ஆசீர்வதித்து, உன்னைக் காக்கக் கடவர். கர்த்தர் தம்முடைய முகத்தை உன்மேல் பிரகாசிக்கப்பண்ணி, உன்மேல் கிருபையாயிருக்கக்கடவர்.

கர்த்தர் நம்முடைய முகத்தை உன்மேல் பிரசன்னமாக்கி, உனக்கு சமாதானம் கட்டளையிடக்கடவர்'' என்று சொல்லி ஆசீர்வதிக்க வேண்டும் (எண் 6:24-26).

இப்பொழுது நம்முடைய சபை ஆராதனைகளிலே பாருங்கள். முடிவிலே போதகர்கள் ஒரு வார்த்தை சொல்லி அருமையாய் ஆசீர்வதிக்கிறார்கள். என்ன ஆசீர்வாதம் அது? இயேசுவுடைய கிருபை, பிதாவின் அன்பு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஐக்கியம் உங்களோடுகூட என் றென்றைக்கும் இருப்பதாக என்று சொல்லி ஆசீர்வதித்து அனுப்புகிறார்கள். குமாரன் உங்களோடு இருப்பாராக. பிதா உங்களோடு இருப்பாராக ஆவியானவர் உங் களோடு இருப்பாராக என்று ஆலயத்தைவிட்டு வெளியே வரும்போது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர் களாய் திரும்புகிறோம்.

கர்த்தர் நம்மை பவ்விதங்களிலே ஆலயத்திலே ஆசீர்வதிக்கிறார் ஆரம்ப ஜெபம் ஒரு ஆசீர்வாதம். சாட்சியின் ஆசீர்வாதம், பிரசங்கங்களின் ஆசீர்வாதம். எல்லாம் ஆசீர்வாதமாய் இருக்கிறது.

மட்டுமல்ல, நாம் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள் ளும்படி நம்முடைய காணிக்கைகளை கர்த்தருடைய சமுகத் திலே அர்ப்பணித்து ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள் ளுகிறோம்.

ஒரு ஏழை வீதவை இரண்டு காசுகள் மாத்திரமே காணிக்கையாக கொண்டு வந்திருந்தாள். கர்த்தர் அதைப் பார்த்தார். வெறும் காசுகளைத்தான் பார்த்தாரா? இல்லை. அவளுடைய இருதயத்தைப் பார்த்தார். அவளுடைய ஜீவனத்துக்கிருந்த எல்லாவற்றையும் அவள் போட்டு விட்டதைக் கர்த்தர் கவனித்தார்.

மற்றவர்கள் எல்லாம் நூறு ரூபாய் நோட்டையோ அல்லது தங்க காசுகளை அல்லது வெள்ளிக் காசுகளை

போட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிலும் அவள் கர்த்தர்மேல் அன்பு வைத்து முழுமையும் கர்த்தருக்கென்று கொடுத்து விட்டாள்.

கர்த்தர் நிச்சயமாகவே அவளை ஆயிரம் மடங்கு ஆசீர்வதித்திருப்பார் என்று நம்புகிறேன். ஒரு சாறிபாத் விடதை கொஞ்சம் மாவையும், எண்ணெயையும் கர்த்தருடைய ஊழியருக்கு என்று கொடுத்தபோது கர்த்தர் அதை கவனித்திருந்து பஞ்ச காலம் எல்லாம் பாணியில் மா செலவழிந்து போகாமலும், எண்ணெய் தீர்ந்து போகாமலும் இருக்க உதவிச் செய்தார் அல்லவா?

அதைப்போலவே அருமையான தேவனுடைய பிள்ளையே, கர்த்தருடைய சமூகத்திற்கு காணிக்கைகளையும் தசம பாகங்களையும் கொண்டு வரும்போது கர்த்தர் வானத்தின் பலகணிகளை உனக்கு திறப்பார். இடங்கொள்ளாமல் போகும்படி உன்னை ஆசீர்வதிப்பார் என்னை சோதித்து வேண்டுமென்றாலும் பாருங்களேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறதை நீங்கள் மல்கியாவில் வாசிக்கலாம். ஆலயத்தின் சம்பூரணத்தினால் நிரப்பப்படும்படி ஆலயத்திற்கு வாருங்கள்.

ஆலயத்திற்கு வருவது உங்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியின் அநுபவமாய் இருக்கட்டும். தாலீதுக்கு அது மகிழ்ச்சியாய் இருந்தது என்று வேதம் சொல்லுகிறது அல்லவா?

சிலர் ஆலயத்திற்கு வருவார்கள். பிரசங்க நேரம் வந்தால் போதும் வேப்பங்காயை சாப்பிடுவதைப்போல முகத்தை சுளித்துக் கொள்ளுவார்கள் எட்டிக் காயின் கசப்பைப்போல உணருகிறார்கள். விளக்கெண்ணெயைக் குடிப்பதைப்போல காணப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் ஆலயத்தின் சம்பூரணத்தினால் நிரப்பப்பட விரும்பின தாலீதின் உள்ளத்தில் ஆனந்த பரவசம் ஏற்பட்டது. அந்த ஆனந்த பரவசத்தின் காரணம் என்ன?

ஆலயத்திலே ஆண்டவரை நான் சந்திப்பேன், ஆண்டவர் ஆலோசனை தருவார், என்னுடைய குறைகளையெல்லாம் நிறைவாக்குவார், என்னை ஆசீர்வதிப்பார். ஆலயத்திற்கு போவோம் வாருங்கள் என்று அவர்கள் சொன்ன உடனே நிறைவான ஆழமான ஆசீர்வாதங்களை நாம் பெறப் போகிற மகிழ்ச்சி தாவீதின் உள்ளத்தையெல்லாம் பொங்கி வழியச் செய்தது.

தாவீது தேவ ஜனங்களோடு சேர்ந்து நடக்கும்போது அங்கே இஸ்ரவேலுக்கு சாட்சியாக கர்த்தருடைய ஜனங்களாகிய கோத்திரங்கள் கர்த்தரின் நாமத்தை ஸ்தோத்தரிப்பதற்கு போகும் என்று குறிப்பிடுகிறார் (சங் 122:4). தேவ பிள்ளையே, சகோதர ஐக்கியத்தினால் நீ நிரப்பப்படும் போது ஆலயத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் இன்னும் பன்மடங்கு அதிகமாய் இருக்கும். ஆமென், அல்லேலூயா!

4. சந்திக்கும்போது பிரச்சனைகள் தீரும்!

ஆலயத்தில் கர்த்தர் நம்மை சந்திக்கிறார். அங்கே நம் முடைய பாரங்களையெல்லாம் கர்த்தருடைய சமூகத்திலே இறக்கி வைக்கிறோம். கர்த்தர் நம்முடைய குறைகளையெல்லாம் அங்கே நிறைவாக்குவார்.

அதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அன்னாளின் வாழ்க்கையை உங்கள் முன்பாக வைக்க விரும்புகிறேன். பாருங்கள், அவளுடைய வாழ்க்கையில் எத்தனை பிரச்சனை? பிள்ளையில்லாத வேதனை ஒரு பக்கம். அவளுடைய சக்களத்தி நாஸ்தோறும் கேலியும் பரியாசமும் அவளை பேசும் வார்த்தைகள் இன்னொரு பக்கம் அவை வெந்த புண்ணில் வேலை பாய்ச்சினதைப் போல அவளை மனமடிவாக்கியிருந்திருக்கும்.

அன்னாள் தன்னுடைய பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண ஆண்டவரை எங்கே சந்திக்கலாம் என்று எண்ணியபோது அவளுடைய உள்ளம் தேவாலயத்தையே நாடியது, அவள்

தனிமையில் தேவாலயத்தை நோக்கி ஓடினான். அங்கே தன்னுடைய பாரங்களை யெல்லாம் இறக்கி வைக்க தீர்மானித்தான்.

நாம் ஆராதிக்கிற நம்முடைய கர்த்தர் நம்முடைய குறைவுகளையெல்லாம் நிறைவாக்குகிறவர். பிலிப்பியர் 4:19-லே வாசித்துப் பாருங்கள். “தேவன் நம்முடைய ஐசுவரியத்தின்படி உங்கள் குறைவையெல்லாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மகிமைமயிலே நிறைவாக்குவார்” என்று வேதம் வாக்களிக்கிறது.

குறைவுகளை நிறைவாக்கும் ஆண்டவரை கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே சந்திக்க அன்னாள் தீர்மானித்தாள். தேவாலயத்திற்கு வந்த அன்னாள் மற்றவர்கள் தன்னை கவனிக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை. தான் உண்டு; கர்த்தர் உண்டு! கர்த்தருடைய பாதத்தில் தன்னுடைய பிரச்சனைகளை எப்படிக் கொட்டி தீர்த்துவிட வேண்டுமென்று அவள் தீர்மானித்து அங்கே மனங்கசந்து அழுது ஜெபித்தாள். கர்த்தர் அந்த ஜெபத்தைக் கேட்டார். ஆலயத்தில் ஏறெடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு ஜெபத்திற்கும் கர்த்தருடைய கண்கள் திறந்தவைகளும் செவிகள் கவனிக்கிறவைகளுமாய் இருக்கும் என்று வாக்களித்திருக்கிறார் அல்லவா? அந்த வாக்கை நிறைவேற்ற சித்தமானார்

அன்னாள் கேட்டது ஒரே ஒரு குழந்தையைத்தான். ஆனால் கர்த்தரோ அவளுக்கு ஆசீர்வாதமான சாமுவேலைக் கொடுத்தது மாத்திரமல்ல, இன்னும் ஐந்து பிள்ளைகளை கொடுப்பதற்கு அவர் வல்லமையுள்ளவராகவே இருந்தார். அல்லேலூயா!

நம் கர்த்தர் நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதை மாதிரித் தருகிறவர் அல்ல. அதற்கு மேலாகவும் நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறவர்! நாம் நினைக்கிறதற்கும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறதற்கும் அதிகமாக கிரியை செய்ய வல்லமையுள்ளவர்.

தேவபிள்ளையே, உன் வாழ்க்கையில் பிரச்சனையோடு நின்று கொண்டிருக்கிறாயா? ஐயோ, என்னுடைய குறைகளை யாரிடத்தில் சொல்வது? யாரிடத்தில் போய் என்னுடைய மனக்கஷ்டங்களை எயல்லாம் பகிர்ந்துகொள்கிறது என்று கலங்குகிறாயா?

கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு செல்லும்போதெல்லாம் கர்த்தரை நேரில் சந்தித்து அவனோடு மனந்திறந்து பேசுவாயாக சொந்த தகப்பனிடத்தில் உள்ளத்தை திறந்து பேசுவது இல்லையா? சொந்த தகப்பனிடத்தில் தேவைகளை யெல்லாம் மனம் விட்டு பகிர்ந்துகொள்வது இல்லையா? அப்படியே பரம பிதாவினிடத்திலும் மனந்திறந்து பேசுங்கள். உங்களுடைய குறைவை நீக்க வல்லமையுள்ளவர் உங்கள் மத்தியிலும் அசைவாடிக்கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய கண்கள் உங்களைக் காண்கிறது.

கர்த்தர் ஒரு முறை தேவாலயத்திற்கு வந்தபோது அங்கே கூனியாயிருந்த ஒரு சகோதரியைச் சந்தித்தார். கூனிக் குறுகி நிலத்தையே பார்த்துக்கொண்டு சாத்தானால் கட்டப்பட்டிருந்த ஆபிரகாமுடைய குமாரத்தியை கர்த்தர் கண்ட போது, உடனே அவளுடைய குறைகளை நிறை வாக்க சித்தமானார்.

கர்த்தருடைய வார்த்தை அவளை விடுதலையாக்கிற்று. கட்டுகள் அறுந்து போயின; கட்டி வைத்திருந்த சாத்தான் புறமுதுத காட்டி ஓடினான். நிமிர முடியாமல் இருந்த அவள் நிமிர்ந்தாள். பலவீனப்படுத்துகிற ஆவி நீங்கினதினால் அவள் பெலன்கொண்டாள். ஆலயத்தில் அற்புதத்தைப் பாருங்கள்!

கிறிஸ்து அநேக அற்புதங்களை கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே செய்தார் என்பதை வேதத்தில் வாசிக்கலாம். ஆலயம் கர்த்தருடைய அற்புதத்தை பெற்றுக்கொள்ளுகிற ஒரு அருமையான இடம்.

தேவபிள்ளையே, கர்த்தரை சந்திப்பது உனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான அனுபவமாய் இருக்கட்டும். கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு மகிழ்ச்சியோடு ஓடி வந்து கர்த்தரை சந்தித்து ஆவியிலே மகிழ்ந்து களிகூருவாயாக.

தாவிது ராஜாவைப் பார்த்து அவர்கள் கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு போவோம் வாருங்கள் என்று சொன்ன போது அவருக்கு மகிழ்ச்சியாயிருந்தது. உங்களுக்கும் அப்படியே மகிழ்ச்சியாயிருக்கட்டும்.

அநேகர் கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு போவோம் என்றதும் அதை கசப்பாய் எண்ணுகிறார்கள். வேப்பங்காயை சாப்பிட்டதைப்போல அல்லது எட்டிக்காயை சாப்பிட்டதுபோல விளக்கெண்ணெய் குடித்ததுபோல எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் தாவிதுராஜா சொல்கிறார் நான் சந்தோஷமாய் இருந்தேன் மகிழ்ச்சியாய் இருந்தேன் என்கிறார்.

கர்த்தரை சந்திப்பது நம்முடைய உள்ளத்தில் ஆனந்த பரவசத்தை ஏற்படுத்தட்டும். மகிழ்ச்சியையும் களிகூர தலையும் உண்டாக்கட்டும். நான் ஆலயத்தில் ஆண்டவரை சந்திப்பேன். ஆண்டவர் எனக்கு ஆலோசனைத் தருவார். என் ஆண்டவர் என் குறைவுகளை நிறைவாக்குவார் என்று உற்சாகமாய் இருங்கள். இந்த நாளிலே நீங்கள் கர்த்தரை சந்திக்க கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு வந்ததினால் கர்த்தர் விசேஷித்த நன்மையை உங்களுக்கு தந்தருளுவார்.



இந்தப் புத்தகத்திற்கு ஒய்வு தர வேண்டாம்.
குறைந்தது ஐம்பது பேருக்காவது வாசிக்கக்
கொடுங்கள். நீங்கள் அனுப்பும் காணிக்கை
புது புத்தகங்களை மலர்ச் செய்யும்!

ஆவிக்குரிய நூல்

ஆவிக்குரிய ஜீனியத்தில் வளருவதற்கும், ஆத்துமா பெலன் கொள்வதற்கும் ஆவிக்குரிய நூல்கள் இன்றியமையாதவை.

ஏறக்குறைய 235 க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்களை எழுதிய சகோ. J. ஜெபத்துரை அவர்கள் இந்நூலையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

பதினாறு ஆண்டுகள் அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய அவர், தன் வேலையை ராஜினாமா செய்துவிட்டு முழுநேர ஊழியத்தில் 1985 ஆண்டு தீவிரமாக இறங்கினார். வல்லமையான மேடைப் பேச்சினாலும் எழுத்து ஊழியத்தினாலும் ஆயிரக்கணக்கானோரை அவர் கர்த்தருக்குள் வழி நடத்தியிருக்கிறார். இவர் கர்த்தரின் எழுந்தாணி.

புத்தக ஊழியத்தை ஊக்குவிப்புகள். அனேக ஆவிக்குரிய புத்தகங்கள் வெளிவர ஜெபியுங்கள். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக!

புத்தகங்கள் கிடைக்கும் இடம் :

சாம் ஜெபத்துரை, M. A.,

50, ரெயில்வே ஸ்டேஷன் ரோடு, கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024.



A. Devaraj Pitchaimoni, M.Sc., M.Phil.,
Municipal Women Children
Hospital Quarters
Tirunelveli - 627 006,
Tamil Nadu